

990612-1

Žijeme ve zvláštní době, plné rozporů a nelogičností v hlavách lidí, zvláště mladých (ale nejenom mladých). Jednou takovou nelogičností je skutečnost, že zapálení ochránci přírody věnují (bez pochyb oprávněně) mnoho sil, času i prostředků na záchranu vymírajících druhů živočichů i rostlin, ale vůbec je nenapadne, že jejich úsilí stojí na základech docela určitých kulturních tradic, o něž kupodivu nejenom nemají zájem, ale které často velmi ostře – a navíc ideologicky – odmítají: úpadek a umírání (krize) kultury je prostě neoslovuje. Jinou takovou nelogičností je stále sílící (správný) důraz na obranu proti znečišťování vzduchu, vody a vůbec přírodního prostředí, spojený s naprostou nevážností a někdy přímo pohrdáním ve vztahu k prostředí kulturnímu, např. jazykovému (slovnímu a slovesnému), myšlenkovému (postiženému obrovským znečištěním myšlení a vědomí vůbec) a duchovnímu (prokazujícímu stále víc varující neschopnost rozlišit mezi hodnotou a pahodnotou, mezi uměním a kýčem, mezi pravostí a nepravostí). Přemlouvavá moc médií početně vítězí nad přesvědčivostí argumentace, která předpokládá samostatné myšlení.

(Praha, 990612-1.)